

[Ministeren for offentlige arbejder.]

af de virksomheder, der er overtaget af staten, henholdsvis rederierne og privatbanerne.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller redegjorde for, hvorledes forholdene var for de funktionærer, der var overtaget fra dampskibsselskabet „Øresund“, og gjorde gældende, at den løn, der nu betales, var lavere end den løn — sådan forstod jeg det ærede medlem —, der reelt kunne været påregnet, forsåvidt statsbanerne havde overtaget selskabet på et normalt tidspunkt.

Jeg vil gerne heroverfor sige, at forholdet altså er det, at de lønninger, staten i dag betaler, er højere end de lønninger, de pågældende oppebar på det tidspunkt, da staten overtog selskabet. Men der er vist det rigtige i det, det ærede medlem har fremført, at den lønpolitik, der førtes, dengang rederiet drev selskabet, i højere grad var lagt an på, at lønnen skulle være relativt høj og pensionen relativt lav — sådan ser det i hvert fald ud for mig. Dette har måske sin forklaring dels i, at en del af lønnen var tantième, dels i, at personalet ikke, som indenfor statsbanerne, havde en normal arbejdstid, idet denne i høj grad var sæsonpræget, således at, når der var brug for arbejdskraft, skulle den stilles til rådighed uden yderligere vederlag for overarbejde o. s. v. Så har man måske deraf udledt, at når man gav en høj løn, skulle tjenestemanden selv kunne bære en større del af pensionsbyrden. Sådan skønner jeg det har været. Der er jo ingen tvivl om — hvad jeg også nu har redegjort for —, at de pågældendes pensioner efter overtagelsen er lavere end de almindelige tjenestemandspensioner.

Dernæst sagde det ærede medlem til mig, at nu var det ikke nok, at jeg gav denne redegørelse; man ventede forsåvidt et resultat. Jeg har aldeles ikke, ærede medlem, misforstået hensigten, og jeg er selvfølgelig villig til at drøfte spørgsmålet, men jeg må dog måske i denne forbindelse lige have lov til at gøre opmærksom på, at der er en anden minister, som dette formentlig kommer til at berøre stærkere end mig.

Hvis spørgsmålet nu skal behandles i et udvalg, kan vi jo drøfte det der, men jeg vil dog gerne understrege, at heri ligger ikke noget tilsagn om et resultat — om jeg så må sige.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Karl Olsen har ordet for en kort bemærkning.

Karl Olsen: Jeg takker den højtærede minister for den meget fyldige redegørelse. Jeg understreger, at jeg i mine bemærkninger til indledning på mit partis vegne hævdede det synspunkt, at vi mente, den forbedring, der skulle finde sted, måtte finde sted med tilbagevirkende kraft, og at vi også var af den opfattelse, at der fra statens side måtte gennemføres en ordning med fuldt reguleringstillæg, og det var vor opfattelse, at staten helt måtte afholde disse udgifter. Nu sagde den højtærede minister, at han på grundlag af de forhandlinger, han havde ført, ville søge bevilling på en halv million kroner. Det er vor opfattelse, at denne halve million sikkert ikke dækker de ønsker, vi møder med, og derfor glæder det mig at høre, at den højtærede minister i slutningen af sit indlæg erklærede sig villig til at tage en drøftelse i det udvalg, der sikkert bliver udgangen på de forhandlinger, her føres.

Aksel Møller: Jeg vil gerne have lov at takke den højtærede minister for den redegørelse, han har fremsat ved denne lejlighed. Det forekommer mig, at der på afgørende punkter i den var en endda meget stor forståelse for de pågældende overtagne funktionærers problemer. Når den højtærede minister f. eks. analyserede det tidligere private selskab, rederiet „Øresund“s lønpolitik, således, at dette rederi havde lagt vægten på en relativt høj løn, hvori også indgik tantième, fri kost ombord og den slags ydelser, men til gengæld en lille pension, er det et af de forhold, der naturligvis ved virksomhedens overgang til statsdrift må kunne rejse et spørgsmål af den karakter, som er rejst her. I dag er spørgsmålet, på hvilken måde man kan tilvejebringe en udligning mellem statens lønpolitik og den, de overtagne tjenestemænd har været underkastet, da de var i det private selskab. Det er jo interessant, at den højtærede minister siger, at lønnen, i alt fald i rederiet „Øresund“, ganske vist nu, efter at staten har overtaget det, er højere, end den var i rederiet før overtagelsen, men det er også rart, at den højtærede minister er fuldstændig klar over, at den omstændighed kun skyldes den kendsgerning, at rederiet lå stille og for at beholde folkene havde sat dem på nedskåret løn. Det faktiske er, at ministeren indrømmer, at det i alt fald er tvivlsomt, om de er stillet lige så gunstigt, som da de var i rederiets tjeneste. Det er en væsentlig ting ved al bedømmelse af statstjenestemandslønninger, at der ikke blot er spørgs-